

یک شانه گل برنامه شماره ۳۳۷ (وصف خدا) عبدالوهاب شهیدی، اشعار: عبرت ناینی، ابو عطا

یک شانه گل دماغ پرور از خرم صد گیاه بهتر

آذر پوش: (شعر از عبرت ناینی)

بیای یار در کاشانه دل که شد از غیر خالی خانه دل

به عالم پشت پای بی نیازی ز دم از بهت مردانه دل

آقای شهیدی با عود اندکی می نوازند.

ادامه دکلمه:

بامی و مطرب و ساقی همه شب دسازم وای از آن روز که از پرده در افتد رازم

آقای شهیدی با نوای عود بچنان به برنامه صفای می نهند.

ادامه دکلمه:

شب فراق تو بر ماه نظاره کنم بسان صبح گریبان ز شوق پاره کنم
مراسره ز بی مری تو سوخته است چکونه سگوه ز بی مری ستاره کنم

ایات شور انگیز و شیوانی که شنیدید از عبرت ناینی است، میرزا عبرت از استادان شعر و ادب معاصر بود و قصیده و غزل را نیکو می سرود، در قصیده سرایی از فرخی سیستانی و در غزل از شیوه سعدی و حافظ پیروی می کرد، علاوه بر مراتب فضل و دانش خط نسخ را نیز در نهایت استادی و زیبایی می نگاشت و اغلب اوقات خود را به نگارش و دیوان های استادان قدیم مصروف می داشت، وی پسری پاک تینت و روشن ضمیر بود و در کمال مناعت به قناعت زندگی می کرد. صفای باطن و صفات عالی او دوستان و آشنایانش را مجذوب وی ساخته بود، علاوه بر دیوان

تھانڈو غزلیات منگھڑہ ای نیراز آ مار سخنوران معاصر ترتیب دادہ وبانظ زیبای خویش آن را
 بخشاکہ فعلادک کتابخانہ مجلس شوری ملی محفوظ است، عبرت پس از ہفتاد و چند سال عمر
 بہ سال ۱۳۳۱ شمسی چشم از جہان فرو بست و بہ جوار رحمت حق پیوست۔

عمود آواز عبدالوہاب شہیدی:

چون نور کہ از مہر جدا ہست و جدا نیست	(عالم ہمہ آیات خدا ہست و خدا نیست) ۲
(د آئینہ بینید اگر صورت خود را) ۲	(آن صورت آئینہ شاہت و شانیت) ۲
حر جانگری جلوہ کہ شاہد غمیست	(اور انتوان گفت کجا ہست و کجا نیست) ۲
(این نیتی بست مارا بہ حقیقت) ۲	در دیدہ می ما تو بقا ہست و بقا نیست

این قسمت بہ شکل تصنیف اجرا شدہ:

حر حکم کہ او خواست براند بہ سرا	مارا کہ از آن حکم رضا ہست و رضایت
کو جرات گفتن کہ خطاب و کرم او	(بر دشمن و بر دوست چہا ہست و چہا نیست) ۲

برگشت بہ آواز:

بی مہری و لطف از طرف یار بہ "عبرت"	(از چہیت ندانم) ۲ کہ روا ہست و روانیت
از چہیت ندانم کہ روا ہست و روانیت	

گویندہ اقا ازادیو:

برنامہ ای کہ شنیدید شاخ گل شمارہ ۳۳۷ بود کہ با شرکت عبدالوہاب شہیدی تنظیم کردیدہ،
 اشعار از عبرت نائینی، گویندہ آذر و بوش۔

مدت اجرائی برنامہ ۱۴ دقیقہ و ۱۹ ثانیہ است۔

توضیحات:

آنچه به سماع و نظر دوستان گمارید شناخته گل شماره ۳۳۷ بود که با همین شماره ثبت شده
تمام اشعار متن و غزل آواز از عبرت نایینی است، در مصرع دوم بیت آخر غزل چنین هم آمده
از چیست ندانم که چرا هست و چرا نیست، ولی در شورای شعر رادیو واژه روا تشخیص داده
شده که شهیدی چنین خوانده. در خلال برنامه بجز خود آقای شهیدی ساز و دگر می نواخته شده
و دستگاه برنامه در معرفی ذکر نگردیده، بظن نگارنده صدای آقای که معرفی را صورت داده
آقای نورالدین ثابت ایامی است.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی
کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم
زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این
مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با
ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش